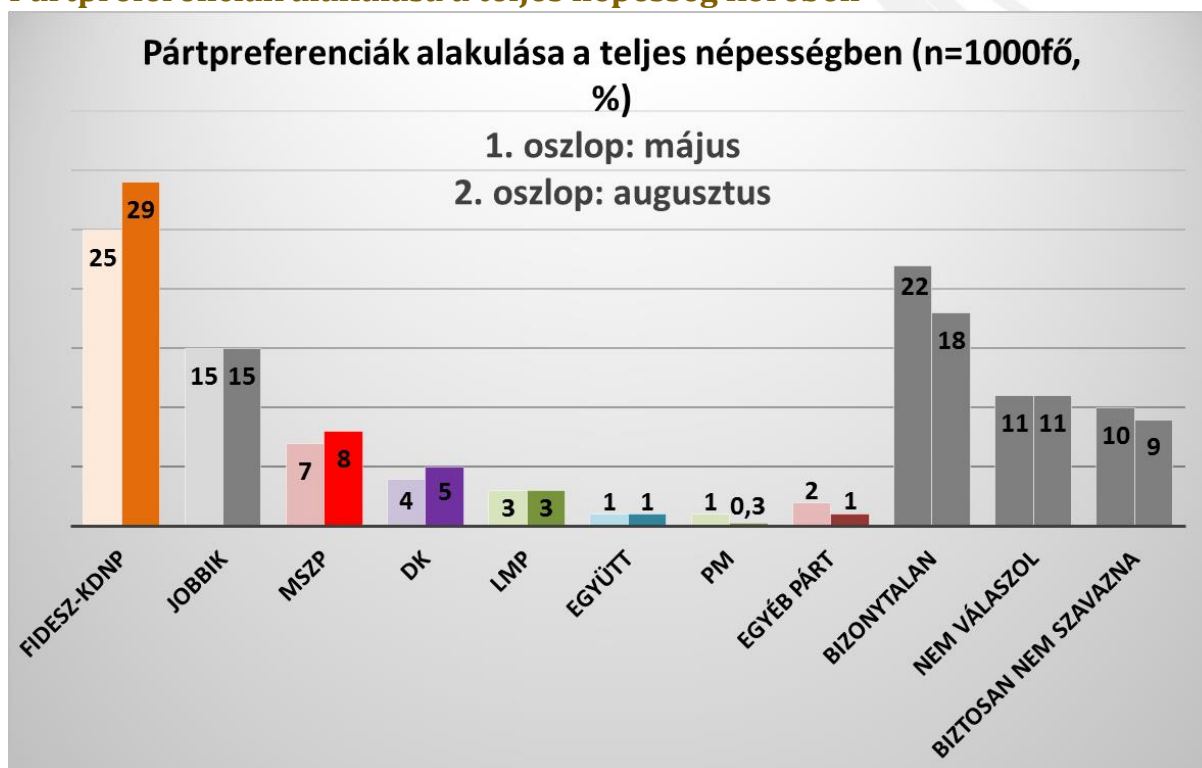

„Iránytű a magyar politikához” – Az Iránytű Intézet augusztusi közvélemény-kutatásának eredményei I.

Több pártválasztó, kevesebb bizonytalan

Pártpreferenciák alakulása a teljes népesség körében

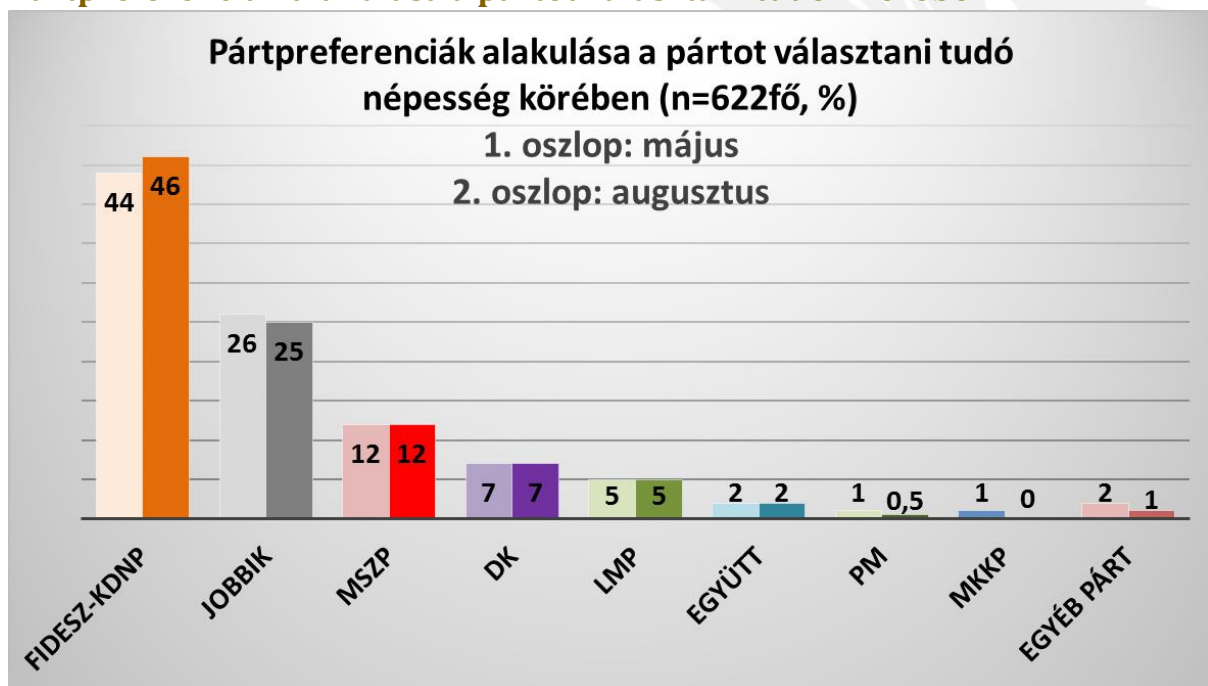

Augusztusi kutatásunk ezerfős mintára épül (módszertanról bővebben az írás végén). Májusi közvélemény-kutatásunk eredményeihez képest a Fidesz-KDNP támogatottsága a teljes népességben belül 25-ről 29%-ra emelkedett, a Jobbik stagnál, 15%-os szinten áll. Az MSZP újabb egy százalékpontot javítva már biztosan elmozdult a sokéves mélypontjáról, azonban a korábbi baloldali összefogás erői csak összeadva érik el a Jobbik támogatottságát. A DK a nyári hónapok során erősített, 2016. évi mélypontját májusban mértük, az LMP viszont az elmúlt évek során tapasztalt átlagához képest gyengébben teljesít; az Együtt és a PM továbbra is alig mérhető.

Az elmúlt két hónap folyamatai a következő változásokat hozták magukkal.

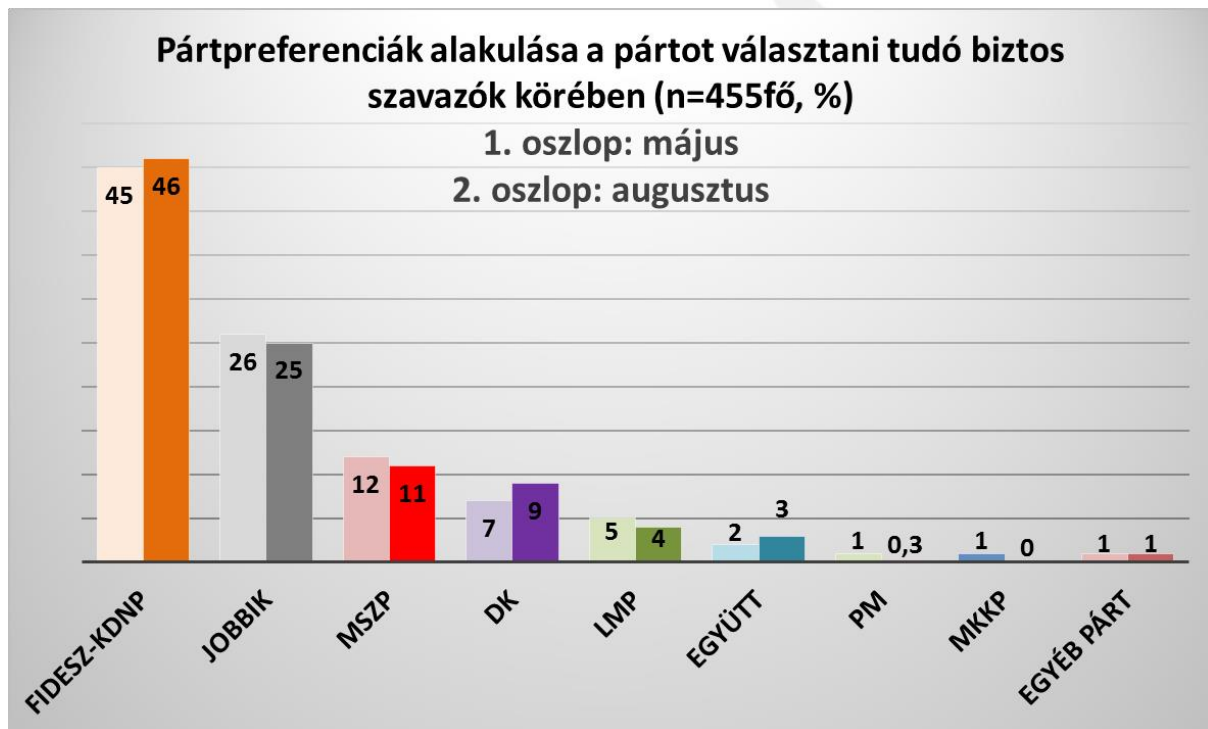
- A Fidesz-KDNP megközelítette éves csúcsát (2015. október=30%), részben visszahódította a tőle a téli hónapok során elpártolt bizonytalanokat.
- A választási tudatosság és hajlandóság javulása nem hagyta érintetlenül a többi pártot sem, hiszen a bizonytalanok közül néhány tízezer szavazó az MSZP-hez, a DK-hoz, illetve a Jobbikhoz is csapódhatott. Az ellenzéki pártok mellé álló 2-3százalékpontot elérő választói tömeg részlegesen képes ellensúlyozni a Fidesz erősödését a választani tudók és a választani tudó biztos szavazók között (ez látható a következő ábrákon).
- A „bizonytalanok” és „nem szavazók” arányának esése a népszavazási kampánynak, illetve a nemzetközi terrorfenyegetettségnek tudható be. A bizonytalanok „tábora” a 2015. év vége óta folyamatos növekedést mutatott, az elmúlt két hónap során ez a trend tört meg, ám még mindig 400.000fővel többen vannak, mint 2015 októberében.

Pártpreferenciák alakulása a pártot választani tudók körében

A pártot választani tudók köre nemcsak egy hipotetikus jövő vasárnapi választásokon biztosan résztvevőket tartalmazza, hanem azokat is, akik „valószínűleg elmennének”, vagy „valószínűleg nem” voksolni; tehát a biztos szavazóknál bővebb halmazról van szó. A szavazástól teljes mértékben elzárkózók sem szerepelnek a fenti ábrán. A pártválasztók körében a Fidesz-KDNP 46%-os támogatottságnak örvend, míg a Jobbikra voksolna a pártot választani tudók 25%-a. Az MSZP 12, a DK 7%-on áll. Az LMP-t támogatná a pártválasztók 5, az Együttet 2, a PM-et, az MKKP-t, illetve az egyéb pártokat körülbelül egy-két százaléka. Érdemi, hibahatáron kívüli változás nem tapasztalható a május és augusztus összevetésében.

Pártpreferenciák alakulása a pártot választani tudó biztos szavazók körében

A legszűkebb értelmezésben, a biztos szavazók körében 46%-on állnak a kormánypártok, 25%-on a Jobbik. Az MSZP a biztos szavazó pártválasztók 11, a DK 9%-át tudhatja maga mögött. Ebben a tekintetben – mérésünk szerint – jobban átrendeződtek az erőviszonyok, mivel az DK erősödött a baloldalon belül. Általában a DK rendelkezik arányaiban a legaktívabb, legelkötelezettebb szavazótáborral - ezt a májusi mérés nem mutatta ki - azonban az augusztusi már igen. Az LMP-re 4%, az Együttre 3%, míg a PM-re, az MKKP-ra, illetve „egyéb pártokra” legfeljebb 1-1% voksolna. Az elmúlt hónapok kis mértékben ugyan, de már láttatják Schiffer András leköszönésének hatását; a párt tavasz elején még 6%-on állt.

A másodpreferenciákra, elutasítottságra, a közhangulatra vonatkozó választói véleményeket a jövő hét folyamán közöljük. A feldolgozott adatok a megyei és fővárosi nem- és korösszetétel, a legmagasabb iskolai végzettség, valamint a településméret-kategóriák, a budapesti kerületek, illetve települések jogállása szerinti népességeloszlás alapján tükrözik a választókorú lakosság véleményét. A mobiltelefonszámok hívása augusztus első hetében zajlott, az adatfelvételt CATI-módszerrel végeztük. Kutatásunk hibahatára a teljes népességre vonatkoztatott 50%-os adatra nézve (95%-os valószínűséggel) legfeljebb +/- 3,1%, azonban valószínűbb, hogy az értékek census értéktől való távolsága ettől kisebb. A hibahatár a teljes népességre vonatkoztatott 50%-nál kisebb, valamint 50%-nál nagyobb érték esetében is csökken, ám a hibahatár nem kezelhető a ténylegesen lehetséges hiba nagyságaként.